

Downloaded via the EU tax law app / web

Začasna izdaja

SODBA SODIŠČA (osmi senat)

z dne 20. oktobra 2022(*)

„Predhodno odločanje – Skupni sistem obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic – Direktiva 90/435/EGS – člen 4(1) – Oprostitev dividend, ki jih izplača odvisna družba, na ravni matične družbe – Prenos presežkov dokončno obdavčenih dohodkov v naslednja davčna obdobja – Pripojitev družbe, ki ima presežke dokončno obdavčenih dohodkov, s strani druge družbe – Nacionalna ureditev, s katero je prenos teh presežkov na prevzemno družbo omejen“

V zadevi C-295/21,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo cour d'appel de Bruxelles (višje sodišče v Bruslju, Belgija), z odločbo z dne 29. aprila 2021, ki je na Sodišču prispela 10. maja 2021, v postopku

Allianz Benelux SA

proti

État belge, SPF Finances,

SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi M. Safjan, predsednik senata, N. Jääskinen in M. Gavalec (poročevalci), sodnika,
generalni pravobranilec: A. Rantos,

sodna tajnica: M. Krausenböck, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 3. februarja 2022,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Allianz Benelux SA V.-A. De Brauwere, avocate,
- za belgijsko vlado S. Baeyens, J.-C. Halleux in C. Pochet, skupaj z D. Delvauxem, strokovnjakom,
- za Evropsko komisijo W. Roels in V. Uher, agenti,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 28. aprila 2022

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 4(1) Direktive Sveta z dne 23. julija 1990 o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih

držav članic (90/435/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 147) v povezavi s Tretjo direktivo Sveta z dne 9. oktobra 1978 o združitvi delniških družb, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe (78/855/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 42) in s Šesto direktivo Sveta z dne 17. decembra 1982 o delitvi delniških družb, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe (82/891/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 50).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Allianz Benelux SA in État belge, SPF Finances, zaradi določitve obdavčljivega dobička te družbe iz naslova davka od dohodkov pravnih oseb za davna leta od 2004 do 2007.

Pravni okvir

Pravo Unije

Direktiva 90/435

3 V tretji in četrti uvodni izjavi Direktive 90/435 je navedeno:

„ker se obstoječi davčni predpisi, ki urejajo razmerja med matičnimi družbami in odvisnimi družbami, v različnih državah članicah razlikujejo in so na splošno manj ugodni kot tisti, ki veljajo za matične družbe in odvisne družbe v isti državi članici; ker je zato sodelovanje med družbami iz različnih držav članic v manj ugodnem položaju v primerjavi s sodelovanjem družb iz iste države članice; ker je treba ta manj ugoden položaj odpraviti z uvedbo skupnega sistema, da bi se olajšalo povezovanje družb v skupine;

ker se mora država matične družbe, kadar prejme matična družba distribuirani dobiček iz naslova povezave s svojo odvisno družbo:

- bodisi vzdržati obdavčitve tega dobička
- ali ta dobiček obdavčiti in hkrati dovoliti matični družbi, da od zneska izražunanega davka odbije del korporacijskega davka, ki se nanaša na ta dobiček in ga je plačala odvisna družba“.

4 Člen 1(1), prva in druga alineja, te direktive določa:

„Države članice uporabljajo to direktivo:

- za distribucijo dobička, ki ga prejmejo družbe v tej državi od odvisnih družb iz druge države članice,
- za distribucijo dobička družb v tej državi, ki so odvisne družbe družb v drugih državah članicah, tem drugim družbam.“

5 Člen 4(1) in (2) navedene direktive določa:

„1. Kadar matična družba prejme distribuirani dobiček iz naslova svoje povezave z odvisno družbo, razen če gre slednja v likvidacijo, se država matične družbe bodisi:

- vzdrži obdavčenje tega dobička ali
- ta dobiček obdavči in hkrati dovoli matični družbi, da odbije od zneska izražunanega davka del korporacijskega davka, ki se nanaša na ta dobiček in ga je plačala odvisna družba, in, če je primerno, znesek pri viru odtegnjenega davka, ki je ga odmerila država članica, v kateri je odvisna družba rezident, na podlagi odstopanj, predvidenih v členu 5, do višine zneska ustreznega

notranjega davka.

2. Vendar vsaka država članica ohrani možnost, da predpiše, da se stroški, ki se nanašajo na delež, in izgube, ki izhajajo iz distribucije dobička odvisne družbe, ne smejo odbiti od obdavčljivega dobička matične družbe. Kadar so v takem primeru stroški upravljanja, ki se nanašajo na ta delež, fiksni kot splošna stopnja, fiksno doloženi znesek ne sme presegati 5 % dobička, ki ga distribuira odvisna družba.“

6 Direktiva 90/435 je bila med drugim spremenjena z Direktivo Sveta 2003/123/ES z dne 22. decembra 2003 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 2, str. 3). Člen 4(1) Direktive 90/435 v različici, ki izhaja iz Direktive 2003/123, določa:

„Kadar matična družba ali njena stalna poslovna enota iz naslova povezave matične družbe z njeno odvisno družbo prejme izplačilo dobička, država, v kateri se nahaja matična družba, in država, v kateri se nahaja njena stalna poslovna enota, razen v primeru likvidacije, ravna tako, da:

- se bodisi vzdrži obdavčevanja takšnega dobička,
- bodisi ta dobiček obdavči in hkrati matični družbi in stalni poslovni enoti dovoli, da od zneska izračunanega davka odbije del davka od dobička pravnih oseb, ki se nanaša na ta dobiček in ki ga je izplačala odvisna družba in katerakoli odvisna družba nižjega ranga, ob upoštevanju pogoja, da vsak del družbe in njene odvisne družbe nižjega ranga izpolnjuje zahteve iz členov 2 in 3, do višine zneska ustrezno izračunanega davka.“

7 Direktiva 90/435 je bila razveljavljena z Direktivo Sveta 2011/96/EU z dne 30. novembra 2011 o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic (UL 2011, L 345, str. 8), ki je začela veljati 18. januarja 2012. Kljub temu pa se glede na datum nastanka dejstev iz postopka v glavni stvari *ratione temporis* uporablja Direktiva 90/435.

Direktiva 78/855

8 Člen 19(1) Direktive 78/855 določa:

„Združitev mora imeti *ipso jure* in sočasno naslednje posledice:

- (a) prenos vseh sredstev in obveznosti prevzete družbe, med prevzeto in prevzemno družbo ter glede tretjih oseb na prevzemno družbo;

[...]“

Belgijsko pravo

9 Člen 202(1) zakonika o davkih od dohodkov iz leta 1992 v različici, ki se uporablja za dejansko stanje v postopku v glavni stvari (v nadaljevanju: CIR iz leta 1992), določa:

„Od dobička v davčnem obdobju se, kolikor so vključene, prav tako odbijejo:

- (1) dividende, razen dohodkov, ki so bili prejeti ob prenosu lastnih delnic ali deležev na drugo družbo ali ob popolni oziroma delni delitvi sredstev družbe;

[...]“

10 Člen 204, prvi odstavek, CIR iz leta 1992 določa:

„Za dohodke, ki se v skladu s členom 202(1), točke 1, 3 in 4, lahko odbijejo, se šteje, da spadajo

med dobičke davnega obdobja do višine 95 [%] vknjiženega ali prejetega zneska, ki je lahko povečan za pri viru odtegnjeni davek na dejanske ali fiktivne dohodke iz premoženja, kadar gre za dohodke iz člena 202(1), točki 4 in 5, znižane za obresti, dodeljene prodajalcu, če so bili vrednostni papirji kupljeni v davnem obdobju.“

11 Člen 205(2) CIR iz leta 1992 določa:

„Odbitek, določen v členu 202, je omejen na znesek dobičkov v davnem obdobju po uporabi člena 199, ki je zmanjšan za: [...]“

12 Člen 206 CIR iz leta 1992 določa:

„1. Prejšnje izgube iz pridobitne dejavnosti se zaporedno odbijejo od dohodka iz pridobitne dejavnosti vsakega od naslednjih davnih obdobj.“

2. [...]

V primeru združitve na podlagi člena 211(1) poslovne izgube, ki jih je prevzeta družba utrpela pred to združitvijo, še vedno odbije prevzemna družba sorazmerno z deležem, ki so ga neto davna sredstva predstavljala pred združitvijo prevzetih elementov prvonavedene družbe znotraj vseh – prav tako pred združitvijo – neto davnih sredstev prevzemne družbe in neto davne vrednosti prevzetih elementov. V primeru delitve, izvedene na podlagi člena 211(1), se zgoraj navedeno pravilo uporablja za del poslovnih izgub, ki se določijo glede na neto davno vrednost prevzetih elementov v vseh davnih sredstvih prevzete družbe.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

13 Družba AGF l'Escaut SA je 16. novembra 1995 prevzela dve zavarovalnici. Družba Assubel-Vie SA je 15. septembra 1999 prevzela družbo AGF l'Escaut in pet drugih zavarovalnic.

14 Družbe, ki sta jih prevzeli družbi AGF l'Escaut in Assubel-Vie ter ki so združene pod firmo Allianz Benelux, so imele presežke dokončno obdavčenih dohodkov (v nadaljevanju: DOD), ki jih je bilo mogoče prenesti v naslednja davna obdobja. Družba Allianz Benelux je torej te presežke DOD v celoti prenesla v davna leta od 2004 do 2007. Belgijska davna uprava je ta celotni prenos zavrnila.

15 Na podlagi ugovora, ki ga je družba Allianz Benelux vložila zoper to zavrnitev, je pristojni območni direktor belgijske davne uprave z odločbo z dne 19. decembra 2012 ugotovil, da zaradi neobstoja zakonske določbe o prenosu presežkov prevzete družbe na prevzemno družbo prenos presežkov DOD prevzetih družb, ki ga je v obravnavani zadevi zahtevala družba Allianz Benelux, ne temelji na nobeni pravni podlagi. Vseeno je odobril delni prenos teh presežkov zgolj v sorazmernem deležu, določenem v členu 206(2) CIR iz leta 1992, glede izgub, ki se lahko povrnejo.

16 Družba Allianz Benelux je zoper to odločbo vložila tožbo pri tribunal de première instance francophone de Bruxelles (prvostopenjsko sodišče v Bruslju za postopke v francoščini, Belgija). To sodišče je s sodbo z dne 20. maja 2016 zavrnilo predlog za celotni prenos presežkov DOD.

17 Družba Allianz Benelux je zoper to sodbo vložila pritožbo pri predložitvenem sodišču. Ta družba trdi, da če ni celotnega prenosa DOD, ki jih je mogoče prenesti in ki jih je imela prevzeta družba, na prevzemno družbo, to pripelje do, prvič, obdavčitve dobičkov, drugič, do nespoštovanja člena 4(1) Direktive 90/435 in, tretjič, do kršitve načela davne nevtralnosti.

18 V teh okoliščinah je cour d'appel de Bruxelles (višje sodišče v Bruslju, Belgija) prekinilo

odločanje in Sodišče v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba člen 4(1) [Direktive 90/435] – v povezavi ali ne z določbami Direktive [78/855] in Direktive [82/891] na področju prava družb – razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki določa, da se razdeljeni dobiček, na katerega se nanaša prva direktiva, vključi v davčno osnovo družbe prejemnice dividend, preden se od te osnove odbije v višini 95 % zneska in se, po potrebi, prenese v naslednja davčna obdobja, vendar je njena posledica – ker ne vključuje posebne določbe, v skladu s katero bi bili v primeru reorganizacije družb odbitki, ki so bili tako preneseni s prenosne družbe, v celoti preneseni na družbo prejemnico – to, da je zadevni dobiček ob navedeni transakciji posredno obdavčen zaradi uporabe določbe, v skladu s katero je prenos navedenih odbitkov omejen sorazmerno z deležem, ki ga v neto davčnih sredstvih pred transakcijo predstavljajo prevzeti elementi prenosne družbe v celotnem obsegu – prav tako pred transakcijo – neto davčnih sredstev prevzemne družbe in neto davčne vrednosti prevzetih elementov?“

Vprašanje za predhodno odločanje

Dopustnost

19 Najprej je treba poudariti, da čeprav se predložitveno sodišče v vprašanju za predhodno odločanje sklicuje ne le na člen 4(1) Direktive 90/435, ampak tudi na direktivi 78/855 in 82/891, ne omenja nobene posebne določbe zadnjenavedenih direktiv niti ne navaja razlogov, iz katerih bi bili ti direktivi v postopku v glavni stvari upoštevni.

20 Na prvem mestu, Direktiva 82/891 v skladu s členom 1 ureja le delitve delniških družb s pripojitvijo in/ali z ustanovitvijo novih družb, tako da je ni mogoče uporabiti v postopku v glavni stvari, ki se nanaša na združitev, ki se razlikuje od teh delitev.

21 Na drugem mestu, tudi Direktiva 78/855 se v postopku v glavni stvari ne uporablja, saj se nanaša le na vidike zasebnega prava, ki so značilni za združitve, ne da bi vsebovala davčne določbe. V zvezi s tem so bili davčni vidiki združitve v Evropski uniji v času nastanka dejstev v postopku v glavni stvari urejeni z Direktivo Sveta z dne 23. julija 1990 o skupnem sistemu obdavčitve za združitve, delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic (90/434/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 142).

22 Na tretjem mestu, glede Direktive 90/435 je treba opozoriti, prvič, da je namen te direktive, kot je razvidno zlasti iz njene tretje in četrte uvodne izjave, odpraviti ekonomsko dvojno obdavčevanje dobičkov, ki jih odvisna družba s sedežem v eni državi članici razdeli svoji matični družbi s sedežem v drugi državi članici, in tako olajšati povezovanje družb na ravni Unije. Zato za doseg cilja davčne nevtralnosti člen 4(1) te direktive določa pravilo, s katerim se izogne temu, da bi bil izplačani dobiček najprej obdavčen pri odvisni družbi, nato pa še pri matični družbi (glej v tem smislu sodbo z dne 19. decembra 2019, Brussels Securities, C-389/18, EU:C:2019:1132, točki 35 in 36 ter navedena sodna praksa). Nobena določba te direktive pa izrecno ne določa uporabe te direktive v okviru združitve družb, kakršna je ta v postopku v glavni stvari.

23 Drugič, člen 1 Direktive 90/435 se nanaša na razdelitev dobička, ki ga prejmejo družbe v eni državi članici od svojih odvisnih družb s sedežem v drugih državah članicah. Poleg tega v skladu s sodno prakso Sodišča s členom 4(1), prva alineja, te direktive ni urejen položaj, v katerem je sedež družbe, ki razdeli dividende, v isti državi članici kot sedež družbe prejemnice dividend (sklep z dne 4. junija 2009, KBC Bank in Beleggen, Risicokapitaal, Beheer, C-439/07 in C-499/07, EU:C:2009:339, točka 57).

24 V obravnavani zadevi pa v predlogu za sprejetje predhodne odločbe ni nobene informacije o

izvoru dividend, ki so jih prejele prevzete družbe, tako da očitno ni mogoče ugotoviti, ali so transakcije iz postopka v glavni stvari urejene z Direktivo 90/435 ali pa, nasprotno, pomenijo povsem notranji položaj, ki vključuje le belgijske družbe.

25 Vendar, po eni strani, v skladu z ustaljeno sodno prakso za vprašanja za predhodno odločanje v zvezi z razlago prava Unije velja domneva upoštevnosti (glej v tem smislu sodbo z dne 7. septembra 2022, Cileviš in drugi, C-391/20, EU:C:2022:638, točka 42 in navedena sodna praksa). Po drugi strani je Sodišče že ugotovilo, da belgijsko nacionalno pravo glede ureditve DOD napotuje na Direktivo 90/435 in je zato na podlagi te napotitve potrdilo dopustnost predlogov za sprejetje predhodne odločbe, pri čemer je razsodilo, da ker je obseg napotitve na pravo Unije s strani nacionalnega prava vprašanje, ki je izključno urejeno z nacionalnim pravom, je le nacionalno sodišče pristojno za presojo natančnega obsega te napotitve na pravo Unije, saj je pristojnost Sodišča omejena le na preizkus določb tega prava (glej v tem smislu sodbo z dne 18. oktobra 2012, Punch Graphix Prepress Belgium, C-371/11, EU:C:2012:647, točki 26 in 27 ter navedena sodna praksa).

26 V obravnavanem primeru je, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 33 sklepnih predlogov, iz predloga za sprejetje predhodne odločbe razvidno, da je belgijska davčna uprava odločbo iz postopka v glavni stvari izrecno oprla na sodno prakso Sodišča na področju DOD.

27 Glede na navedeno je treba ugotoviti, da je vprašanje za predhodno odločanje dopustno in ga je treba preučiti le glede na Direktivo 90/435.

Vsebinska presoja

28 Predložitveno sodišče z edinim vprašanjem za predhodno odločanje v bistvu sprašuje, ali je treba člen 4(1) Direktive 90/435 razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice, ki določa, da se dividende, ki jih je prejela družba, vključijo v njeno davčno osnovo, preden se od te osnove odbijejo v višini 95 % zneska teh dividend, in s katero je – odvisno od okoliščin primera – dovoljen prenos tega odbitka v naslednja davčna obdobja, s katero pa je vseeno v primeru pripojitve te družbe v okviru združitve prenos tega odbitka na prevzemno družbo omejen v sorazmernem deležu, ki ga predstavljajo neto davčna sredstva prevzete družbe v skupnih neto davčnih sredstvih prevzemne in prevzete družbe.

29 Najprej je treba opozoriti, da člen 4(1) Direktive 90/435 v različici, ki izhaja iz Direktive 2003/123, določa, da kadar matična družba ali njena stalna poslovna enota iz naslova povezave matične družbe z njeno odvisno družbo prejme izplačilo dobička, država, v kateri je matična družba, in država, v kateri je njena stalna poslovna enota, razen v primeru likvidacije, ravnata tako, da se bodisi vzdržita obdavčevanja takšnega dobička bodisi ta dobiček obdavčita ter hkrati matični družbi in stalni poslovni enoti dovolita, da od zneska izražunega davka odbijeta del davka od dohodka pravnih oseb, ki se nanaša na ta dobiček ter ki ga je izplačala odvisna družba in katera koli odvisna družba nižjega ranga, ob upoštevanju pogoja, da vsak del družbe in njene odvisne družbe nižjega ranga izpolnjuje zahteve iz členov 2 in 3 prvonavedene direktive, do višine zneska ustrezno izražunega davka.

30 Direktiva 90/435 zato državam članicam izrecno prepušča, da izbirajo med sistemom oprostitve in sistemom prištevanja, ki sta določena v prvi oziroma drugi alineji člena 4(1) te direktive (sodba z dne 19. decembra 2019, Brussels Securities, C-389/18, EU:C:2019:1132, točka 31 in navedena sodna praksa).

31 Glede na navedbe v predlogu za sprejetje predhodne odločbe se je Kraljevina Belgija odločila za sistem oprostitve iz člena 4(1), prva alineja, Direktive 90/435. Na postavljeno vprašanje je torej treba odgovoriti le glede na to določbo.

32 V zvezi s tem je Sodišče razsodilo, prvič, da obveznost države članice, ki je izbrala sistem iz člena 4(1), prva alineja, Direktive 90/435, da ne bo obdavčena dobička, ki ga matična družba iz naslova povezave prejme od svoje odvisne družbe, ni z ničemer pogojena in je izrecno le predmet odstavkov 2 in 3 istega člena ter člena 1(2) te direktive ter, drugič, da prepoved iz tega člena 4(1), prva alineja, velja tudi za nacionalno zakonodajo, ki – čeprav z njo niso obdavčene dividende, ki jih je matična družba prejela – lahko uinkuje tako, da je matična družba glede teh dividend obdavčena posredno (sodba z dne 19. decembra 2019, Brussels Securities, C-389/18, EU:C:2019:1132, točki 33 in 37 ter navedena sodna praksa).

33 Glede belgijske davčne ureditve DOD je iz spisa, ki ga ima na voljo Sodišče, razvidno, da je ta prvotno določala, da so dividende, ki jih prejme matična družba, vključene v njeno davčno osnovo in da je nato znesek teh dividend v višini 95 % odbit od te osnove, vendar le če obstaja obdavčljivi dobiček matične družbe in brez možnosti, da se neodbiti del DOD prenese v naslednja davčna leta (glej v tem smislu sodbo z dne 19. decembra 2019, Brussels Securities, C-389/18, EU:C:2019:1132, točka 39).

34 Vendar je bila po izdaji sodbe z dne 12. februarja 2009, Cobelfret (C-138/07, EU:C:2009:82), ureditev DOD spremenjena tako, da se lahko v skladu s členom 205(3) CIR iz leta 1992 del DOD, ki ga ni mogoče odbiti v zadevnem davčnem letu zaradi nezadostnosti dobička, odslej prenese v naslednja davčna leta in da ta prenos ni časovno omejen. Tako kaže, da se zmanjšanje prenesenih izgub, ki ga povzroči vključitev dividend v davčno osnovo matične družbe, odslej nadomesti s časovno neomejenim prenosom DOD v enakem znesku (glej v tem smislu sodbo z dne 19. decembra 2019, Brussels Securities, C-389/18, EU:C:2019:1132, točka 40).

35 V obravnavani zadevi se postopek v glavni stvari ne nanaša na položaj, v katerem bi bile dividende, ki jih odvisna družba izplača matični družbi, obdavčene pri tej matični družbi, ampak na položaj, v katerem je po analogiji s tem, kar določa nacionalna zakonodaja na področju prenosa izgub prevzete družbe na prevzemno družbo ob združitvi, belgijski davčni organ le delno priznal prenos presežkov DOD, ki jih je imela prevzeta družba, na prevzemno družbo, in sicer do višine deleža, ki ga predstavljajo neto davčna sredstva prevzete družbe v skupnih neto davčnih sredstvih prevzemne in prevzete družbe.

36 Na prvem mestu, ugotoviti je treba, da člen 4(1) Direktive 90/435 ne določa možnosti brezpogojnega prenosa presežkov, ki pomenijo dokončno obdavčljivi dohodek, kakršni so tisti, ki so predmet belgijske davčne ureditve DOD, s prevzete družbe na prevzemno družbo. Ta določba državam članicam nalaga le, kot je bilo navedeno v točkah 29 in 30 te sodbe, da izberejo med sistemom oprostitve in sistemom prištevanja, da se prepreči ekonomsko dvojno obdavčevanje razdelitve dividend s strani odvisne družbe matični družbi, ne da bi se predpisal način, kako morajo države članice, ki so izbrale sistem oprostitve, ta sistem izvajati.

37 Zato lahko države članice ob upoštevanju zahtev svojega nacionalnega pravnega reda prosto določijo podrobna pravila, v skladu s katerimi se doseže cilj, določen v členu 4(1), prva alineja, Direktive 90/435 (sklep z dne 4. junija 2009, KBC Bank in Beleggen, Risicokapitaal, Beheer, C-439/07 in C-499/07, EU:C:2009:339, točka 50).

38 Na drugem mestu, niti Direktiva 90/434 niti noben drug predpis prava Unije ne določa pravice do brezpogojnega prenosa presežkov, kakršni so ti, na katere se nanaša točka 36 te sodbe, s prevzete družbe na prevzemno družbo v okviru združitve, kot to zahteva družba Allianz Benelux.

39 Na tretjem mestu, preučiti je treba, ali ureditev v zvezi z DOD, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, povzroči neposredno ali posredno obdavčenje prejetih dividend, ki ni združljivo s

¶lenom 4(1), prva alineja, Direktive 90/435.

40 Prvi?, glede obstoja morebitne neposredne obdav?itve dividend je iz spisa, ki ga ima na voljo Sodiš?e, razvidno, da ureditev DOD iz postopka v glavni stvari omogo?a zagotoviti, da dividende, prejete od prevzete družbe, niso obdav?ene na ravni prevzemne družbe. Ta ureditev namre? dolo?a, da so dividende, ki jih prejme mati?na družba, najprej vklju?ene v njeno dav?no osnovo, nato pa se od te osnove odbije znesek, ki ustreza 95 % teh dividend, ?e obdav?ljivi dobi?ek ostane pri mati?ni družbi po odbitku drugih oproš?enih dobi?kov. Zato navedena ureditev ne povzro?i neposredne obdav?itve dividend, ki so oproš?ene na podlagi ?lena 4(1), prva alineja, Direktive 90/435, ?esar poleg tega nobena od strank, ki so predložile stališ?a, ni zatrjevala.

41 Drugi?, glede obstoja morebitnega posrednega obdav?enja dividend, ki mu, kot je bilo opozorjeno v to?ki 32 te sodbe, nasprotuje ?len 4(1), prva alineja, Direktive 90/435, je treba ugotoviti, ali obveznost iz te dolo?be nasprotuje dav?nim u?inkom, ki jih omejitev prenosa presežkov na podlagi ureditve DOD ob združitvi s pripojitvijo povzro?i za dav?no osnovo družbe prejemnice dividend.

42 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je Sodiš?e v sodbi z dne 19. decembra 2019, *Brussels Securities* (C?389/18, EU:C:2019:1132), ki se je nanašala na vrstni red, po katerem so bili v belgijskem dav?nem pravu odbiti obdav?ljivi dobi?ki, zlasti presežki DOD, v primerjavi z drugimi dohodki, katerih prenos dav?nega odbitka je bil ?asovno omejen, primerjalo zadevni položaj v navedeni zadevi, v okviru katerega je mati?na družba pri dav?nem odbitku morala spoštovati prednostni vrstni red presežka DOD v primerjavi z nekim drugim dav?nim odbitkom, s položajem, ki bi prevladal, ?e bi Kraljevina Belgija uporabila sistem oprostitve, v katerem dividende sploh ne bi bile vklju?ene v dav?no osnovo.

43 Kot predlagata belgijska vlada in Komisija, se lahko tako razlogovanje, ki temelji na primerjavi dveh položajev, po analogiji uporabi tudi v postopku v glavni stvari, ?eprav je Sodiš?e to razlogovanje uporabilo v okviru razmerja med mati?no družbo in njeno odvisno družbo.

44 Zato je treba primerjati položaj, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, v okviru katerega se je pri združitvi s pripojitvijo uporabila enaka sorazmerna omejitev za prenos tako izgub kot presežkov DOD prevzete družbe, s položajem, v katerem bi zadevna država ?lanica uvedla sistem oprostitve, ki dolo?a izklju?itev dividend iz dav?ne osnove in v katerem bi se sorazmerna omejitev uporabila le za prenos izgub, in ne za prenos presežkov DOD.

45 Kot je navedel generalni pravobranilec v to?ki 57 sklepnih predlogov, iz te primerjave izhaja, da položaj, v katerem se sorazmerna omejitev uporablja tako za prenos presežkov DOD kot za prenos izgub v primeru združitve, o?itno ne povzro?i višje obdav?itve, kot je obdav?itev, v kateri bi bile dividende izklju?ene iz dav?ne osnove družbe prejemnice. Kaže, da je v obeh položajih dav?na nevtralnost spoštovana.

46 Dalje, kot navaja Komisija, ?e bi se presežki DOD v celoti prenesli na prevzemno družbo, medtem ko se za prenos izgub uporablja sorazmerna omejitev, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, bi bila ta družba v ugodnejšem položaju, kot ?e bi Kraljevina Belgija dolo?ila le oprostitve.

47 Poleg tega je Sodiš?e v zadevah, ki vklju?ujejo nacionalno zakonodajo iz postopka v glavni stvari, opozorilo, da države ?lanice prosto dolo?ijo podrobna pravila, v skladu s katerimi se doseže cilj, dolo?en v ?lenu 4(1) Direktive 90/435 (glej v tem smislu sodbo z dne 12. februarja 2009, *Cobelfret*, C?138/07, EU:C:2009:82, to?ka 61, in sklep z dne 4. junija 2009, *KBC Bank in Beleggen, Risicokapitaal, Beheer*, C?439/07 in C?499/07, EU:C:2009:339, to?ki 50 in 53 ter navedena sodna praksa).

48 Glede na zgornje preudarke je treba na vprašanje za predhodno odločanje odgovoriti, da je treba člen 4(1) Direktive 90/435 razlagati tako, da ne nasprotuje ureditvi države članice, ki določa, da se dividende, ki jih je prejela družba, vključijo v njeno davčno osnovo, preden se od te osnove odbijejo v višini 95 % zneska teh dividend, in s katero je – odvisno od okoliščin primera – dovoljen prenos tega odbitka v naslednja davčna obdobja, s katero pa je vseeno v primeru pripojitve te družbe v okviru združitve prenos tega odbitka na prevzemno družbo omejen v sorazmernem deležu, ki ga predstavljajo neto davčna sredstva prevzete družbe v skupnih neto davčnih sredstvih prevzemne in prevzete družbe.

Stroški

49 Ker je ta postopek za stranki postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališča Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (osmi senat) razsodilo:

Člen 4(1) Direktive Sveta z dne 23. julija 1990 o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic (90/435/EGS)

je treba razlagati tako, da

ne nasprotuje ureditvi države članice, ki določa, da se dividende, ki jih je prejela družba, vključijo v njeno davčno osnovo, preden se od te osnove odbijejo v višini 95 % zneska teh dividend, in s katero je – odvisno od okoliščin primera – dovoljen prenos tega odbitka v naslednja davčna obdobja, s katero pa je vseeno v primeru pripojitve te družbe v okviru združitve prenos tega odbitka na prevzemno družbo omejen v sorazmernem deležu, ki ga predstavljajo neto davčna sredstva prevzete družbe v skupnih neto davčnih sredstvih prevzemne in prevzete družbe.

Podpisi

* Jezik postopka: francoščina.